

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 12C/106/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212208622
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2212208622.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Bíróovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Údernícka 5, IČO 35 724 803 zastúpeného advokátskou kanceláriou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Bratislava, Údernícka 5, proti žalovanej: M. F., Z.. XX.XX.XXXX, B. K. Z. H. XXX, o zaplatenie úroku z omeškania takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v sume 74,10 eur a úrok z omeškania 6% ročne zo sumy 109 eur, ku ktorej zaplateniu bola zaviazaná rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 12C/106/2012-26 zo dňa 25.02.2013, za obdobie od 31.07.2010 až do zaplatenia.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške, ktorá bude vyčíslená na trovách právneho zastúpenia v písomnom vyhotovení tohto rozsudku a vo výške 16,50 eur na ďalších trovách, na adresu sídla právneho zástupcu žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou zo dňa 29.05.2012 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola žalovaná zaviazaná k povinnosti zaplatiť mu istinu 109 eur, úroku z omeškania v sume 74,10 eur za obdobie od 18.11.2006 do 30.07.2010 a vo výške 6% ročne od 31.07.2012 do zaplatenia istiny a k náhrade trov konania s tým, že pohľadávku voči žalovanému nadobudol v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok od Tatra banky, a. s., Bratislava zo dňa 14.11.2006. Pohľadávka vznikla právnomu predchodcovi žalobcu zo zmluvy č. 028170 z 18.07.2003. Úver bol žalovanej poskytnutý, zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka. Žalovaná neplatila splátky riadne a včas. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala dlžná suma 25.411,77 Sk (843,52 eur), žalovaná následne zaplatila v 7 platbách spolu 734,60 eur, keď svoj záväzok uznala Dohodou o uznaní záväzku. Z vykonaných platieb vyčísli žalobca úrok z omeškania v sadzbe 6% vo výške celkom 74,10 eur. Nárok na úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 Obč. zák.

Žalovanej bola žaloba doručená na adresu jej aktuálneho pobytu dňa 05.10.2012, k žalobe sa nevyjadřila.

Po vykonanom dokazovaní súd vo veci samej prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 12C/106/2012-26 dňa 25.02.2013, ktorým zaviazal žalovanú k zaplateniu žalobcovi 109 eur na istine, vo zvyšku žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu odvolací súd v zamietajúcej časti a súvisiacej časti trov konania rozsudok tunajšieho súdu s poukazom na nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O. s. p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Právny predchodca žalobcu a žalovaná dňa 24.07.2003 uzavreli na základe žiadosti žalovanej a následného schválenia bankou zmluvu o úvere vydaním kreditnej karty VISA s peňažným limitom 30.000 Sk (995,82 eur).

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.11.2006 postupca Tatra banka, a. s., Bratislava postúpil na postupníka - žalobcu okrem iných aj pohľadávku vedenú voči žalovanej pod č. úverového účtu 28170 vo výške ako vyplýva z výpisu z bankovej knihy.

Z výpisu z bankovej knihy (aj z oznámenia postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky) vyplýva, že k 14.11.2006 postupca evidoval voči žalovanej dlh 25.411,77 Sk (843,52 eur).

Listom z 25.04.2012 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie 420,53 eur.

V zmysle Dohody o uznaní záväzku z 28.07.2010 uzavretej medzi účastníkmi sa žalovaná zaviazala dlh vo výške 655,89 eur splatiť v 7 mesačných splátkach vo výške minimálne 100 eur (?). Dlh vznikol zo zmluvy č. 28170 z 04.08.2003 a predstavoval 209 eur na istine, 209 eur na úroku z omeškania a 126,47 eur na nákladoch inkasného konania (spolu 544,47 eur ?). Žalovaná podľa žaloby zaplatila od toho času 1 splátku 100 eur dňa 30.07.2010.

Zmluva o vydaní kreditnej karty, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Právny predchodca žalobcu (veriteľ) poskytol žalovanej (dlžníkovi) finančné prostriedky bez účelu, ktoré sa zaviazala vrátiť v splátkach. Ide tu o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov. V danom prípade ide o zmluvu spotrebiteľskú. Žalovaná uzavrela predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, preto daný vzťah podlieha právnomu režimu zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, tiež aj ustanovení § 52 a nasl. Obč. zák. (zákon č. 40/1964 Zb.), keďže právny predchodca žalobcu je podnikateľ a úvery poskytuje opakovane (dodávateľ) a žalovaná je fyzická osoba, ktorá preukázateľne nekonala v tomto úverovom vzťahu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (spotrebiteľ).

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom od 01.01.2008) (OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 879j OZ ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. (účinné do 31.12.2008) výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 558 OZ ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Vyhodnotením vykonaného dokazovania v zostávajúcej časti nároku súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaná úver spotrebovala, avšak riadne nesplatila. Žalovaná nárok žalobcu ani po skutkovej (vecnej), ani po právnej stránke nesporeovala. Vzhľadom k spotrebiteľskému charakteru zmluvného vzťahu súd z úradnej moci preskúmal oprávnenosť nároku. Žalovaná „Dohodou ...“ uznala sumu 209 eur, z toho zaplatila doposiaľ 100 eur, teda nezaplatila 109 eur, uznala zároveň nárok žalobcu na úrok z omeškania, ktorý si žalobca navyše vyčíslil v nižšej sadzbe. Preto súd vyhovel žalobe aj v zostávajúcej časti nároku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a žalobcovi ako úspešnému účastníkovi konania priznal náhradu trov voči žalovanej, a to zo súdneho poplatku zaplateného vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia - v zmysle špecifikácie vyhotovenej advokátom podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške tarifnej odmeny za 2 úkony právnej služby (1. prevzatie veci a príprava zastúpenia, 2. podanie žaloby) - po 19,92 eur a paušálne výdavky 2x 9,16 eur (pri úkonoch právnej služby vykonaných v roku 2012) vrátane DPH. Náhradu úkonu právnej služby (vrátane režijného paušálu a DPH) špecifikovaného advokátom ako „pokus o zmier“ súd žalobcovi nepriznal, nakoľko v súdnom konaní sa k náhrade priznávajú právne úkony vykonané v priebehu súdneho konania a nie pred podaním žaloby, teda pred začiatkom súdneho konania. Účelom takéhoto podania je riešenie sporného právneho vzťahu inou ako súdnou cestou a nie je podmienkou uplatnenia práva žalobcu na súde a preto náklady spojené s týmto úkonom nie je možné považovať za účelne vynaložené v súvislosti s týmto konaním.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok)